

важе препитанието си в Александрия /Египет/. Там създали малко предприятие, което закупувало биволско прясно мляко от арабите, преработвали го и разнасяли всред италианската и гръцката колония. По това време европейците отбягвали да купуват мляко от арабите, понеже били много нечистопътни. Двамата братя използвали това обстоятелство и развили добра работа. Те обаче се редуваха: едната година стоеше единият брат в Александрия, другата година – вторият брат. Братът на Брайко Луков се казваше хаджи Лука хаджи Нейков, а брат му – хаджи Иванчо хаджи Нейков. Съдружието в Александрия продължи повече от 30-40 години. Семействата им живееха в Копривщица. Но после семейството на х.Лука х.Нейков се пресели в Пловдив, където Брайко завърши гимназия.

В Александрия двамата братя живеели много спестовно, много икономично. Били зле и откъм жилищните условия, чък и храната им била доста осъдена. Работата им не позволявала в обектото си да бъдат по-придирчиви и изискани, въпреки че поддържат по-голяма представителност. Но дойде ли в Копривщица, спестените им пари позволяваха да живят по-широко и да се носят по европейски. И двамата братя имаха по една голяма къща. Къщата на Брайко Луков беше купена от Филип Павлович, а къщата на х.Иванчо х.Нейков остана на неговите наследници, една от дъщерите на които, страдаща от нервно разстройство, и сега живее там.

Хената на Брайко Луков се охени за индустрисленец от Кетуница Куамов, който зядео с брат си притежаваше спиртина фабрика. Към фабриката имаше голяма площ, която се използваше за интензивни земеделски култури. След индуистриалната национализацията на индустрислените предприятия тя отиде да живее в Кетуница и се занимаваше с отглеждането на градински култури. Брайко Луков беше единствен